

Puig de l'Àliga des de Roses

4 de gener de 2012

Integrants: Ricard Caussa, Pep Comas, Joan Corbera, Josep Maria Farnés, Carme Guri, Josep Oranias, Albert Porcar, Ismael Porcar, Josep Roca i Salvador Vilà

Distància: projectada 11,91 Km. amb altures 12'19m. Temps 4'55

Desnivells: total 461 m. Acumulat 581 m. **Cotxe:** 130 Km. Josep Oranias i Josep Roca

Ens trobem a les 7 del matí als Ramassar. Marxem cap a Cardedeu a agafar l'autopista AP-7. Prenem la sortida Figueres Sud i continuem per la N-II fins que connectem amb la C-68 que ens porta a Roses. Fem una parada per encarregar la taula per dinar i seguim fins a la riera de la Quana on aparquem. Comencem a caminar a $\frac{3}{4}$ de 9 i avancem per un sender paral·lel a la riera i la carretera que condueix a la cala Montjoi. Al cap d'un $\frac{1}{4}$ d'hora, ens desviem per un camí empedrat fins el dolmen de la

Creu d'en Cobertella, que es vanaglorien de ser el monument megalític més gran de Catalunya. Retornem al camí, el seguim un tram i ens desviem per visitar una cova. Després al reprendre el camí comença a bufar la tramuntana, que a partir d'aquell moment anirà en augment. Contemplem la badia de Roses, el singular Cap Norfeu, la

Cala Montjoi i diversos camps de vinyes amb els ceps cuidats i arrencats. Pugem fins a Can Cauassa, amb fermes parets de pedra, però sense sostre. D'aquesta masia en prové la nissaga dels Cauassa. Els primers busquen refugi per esmorzar, als voltants de les 10'50. La resta iniciem una llarga recerca per aquell laberint petri. Al final ens retrobem en una habitació. Hom pregunta si en Ricard hi sent vibracions dels seus avantpassats. Abans de rebre resposta un vulgar timbre d'un telèfon mòbil trenca l'encant. Al reprendre l'excursió, al primer trencall iniciem un descens per pujar tot seguit al Puig de la Sardina (437 m). Deixem el camí per avançar per un sender molt dret que puja al Puig de l'Àliga (463 m), on hi arribem a les 11'38. Des del cim observem en Ricard que segueix el sender. L'Albert ens fa la foto de grup que el fort vent no permet que la càmera s'aguanti mecànicament. Seguim per la carena i pugem al Puig Cabrit (416 m). Al cap d'una estona optem per baixar per un corriol amb fort pendent que perdem diverses vegades, on observem les alzines sureres socarrimades d'anteriors incendis. Al recuperar una ampla pista optem per travessar un camp d'oliveres, que ens mena a una tanca. A l'aconseguir trobar el camí de sortida arribem a Roses i travessem la ciutat per arribar a 2/4 de 2 tocats a l'aparcament. Després anem a dinar a Roc Fort, on ens atenen correctament. A les postres brindem a la salut d'en Josep Oranias que el dia 7 farà 59 anys. A la sobretaula decidim que la propera setmana pujarem a Montserrat per la paret nord des de Santa Cecília. Sortirem a 2/4 de 8 del Ramassar.

Text: Josep Maria Farnés
Fotografies: Joan Corbera

